

ne, promptitudine, evidentia & certitudine objecta intelligibilia apprehendendi? Quis in sola inhaerentia specierum eam tibi constituit? praesertim cum priora illa intimius concernant Intellectum; & in propinquiore ipsius corruptionis parte esse videantur. Quorsum corruptionis originalis descriptio maxime ducit. Quid mihi facias si dixerim, In statu integritatis, non practica tantum principia futura fuisse magis plena ac perfecta; sed & Theoretica haec evidentiora multo quam hodie sint? Imò si dixerim eam, quae hodie est, in primis principiis apprehendendis facilitatem, evidentiam, certitudinem; eam tum in plerisque illis, quae hodie obscurissima, vel plane abdita sunt, cognoscendis fuisse futuram? Cujus evidentiae & facilitatis argumenta cum in primis hisce principiis reliqua sint, eo ipso quod de reliquijs imaginis divinae in hac philosophiae parte vulgo dicitur, expeditum habetur. Hujus vero argumenti quanta audacia! Adamus (inquiunt) filios genuit ad imaginem suam. At Adamus retinuit divinae imaginis reliquias habitualiter sibi impressas. E. In cujus solutione prima foret quaestio, de reliquijs, cujusnam vid. illae generis? Eiusdem namque (ut ita dicam) generis fuisse, dubitabit merito, cui illa, quae de potentijs, inclinationibus, lumini innato & principiis, &c. jam dicta sunt, venerint in mentem. Adeoque nec admiserit alterum illud, cum dicunt: Quale fuit totum talis & pars residua. Neque concesserit facile, Totum illud, fuisse simile: adeoque eandem partis cujusque rationem, quae Totius. Metaphorice enim huc affertur totum simile; & postquam partes ejus excusseris omnes, non dubia tantum res tota videbitur, sed & periculi plena, ne in fidem ipsam impingas. Id ergo, inquam hic primo expediendum. Cui succedit alterum, Cujusmodi reliquae remanserint? num illae quae potentias concernunt, & dictamen; adeoque ex parte principij se habent? An quae ex parte objecti? Et tum, Ecquid ipsi Adamo species hujusmodi fuerint in creatione insitae? Experimentalem quippe notitiam qui illi negare auserit, stultus sit. Denique cum Adam genuerit non ad Dei sed ad suam imaginem; quid mihi facias si ita arguam. Ad quod nos genuit Adam generando ad imaginem suam, id non est imago Dei. Opponuntur enim Imago Dei & Adami. Et,